

‘OM ONAFHANKELIJK TE BLIJVEN, WILLEN WE HET BEHEERD VERMOGEN MET 10 PROCENT PER JAAR LATEN GROEIEN’

nog steeds heel prudent en zeer stevig gekapitaliseerd.”

12 Van Lanschot Kempen heeft ruim honderd miljard euro vermogen onder beheer. Is dat op de lange termijn wel genoeg om zelfstandig te blijven? “We hebben een omvang die enerzijds groot genoeg is om stabiel te zijn en anderzijds klein genoeg om wendbaar en dichtbij onze klanten te zijn. Daarnaast hebben we een bepaalde omvang nodig om onze onafhankelijkheid te kunnen behouden. Daarom hebben we de ambitie om het beheerd vermogen met zo’n 10 procent per jaar te laten groeien. Dat lukt ons tot nu toe heel goed. Ik las laatst ergens dat we de eeuwige overnamekandidaat zijn. Als we dat eeuwig blijven, vind ik dat helemaal prima.”

– Column –

Kerntaken bestuur en commissarissen in nevelen gehuld

Ik raap al mijn moed bij elkaar en loop naar de microfoon op de aandeelhoudersvergadering, **maar weet dat er geen serieuze reactie zal volgen op mijn vraag.**

Ik vraag echt niet naar de kleur van de leaseauto van de topbestuurder (deze vraag is ooit gesteld door een aandeelhouder). Ik doe geen oproep om het jaarverslag op papier te sturen, ook al wordt er geen meer gedrukt. Ik heb ook geen klacht over de voertaal in de vergadering, al blijft het vreemd wanneer Nederlanders voor en achter de tafel in krakemikkig Engels discussiëren; in de tussentijd gaan sommige aandeelhouders een kansloos gevecht aan met hun *headsets* en doet de tolk verwoede pogingen het steenkolenengels te converteren naar Nederlands (en headset te vertalen naar hoofdtelefoon).

Nee, ik wil het bestuur en de commissarissen beleefd vragen naar ieders kerntaak.

Bestuurders hebben een breed takenpakket, maar bij beursvennootschappen is kapitaalallocatie misschien wel de belangrijkste kerntaak. Antwoorden op vragen hierover reiken niet verder dan te wijzen op het – door aandeelhouders eerder goedgekeurde – dividendbeleid. De mate waarin eerdere overnames al of niet renderen, blijft onduidelijk, net als criteria voor toekomstige acquisities. Ook hebben bestuurders geen middel tegen

de ziekte eigen aandelen in te kopen als de koers hoog staat en de balans het toelaat, om vervolgens aandelen met korting te emitteren als de nood hoog is.

Dan de commissarissen. Als toezichthouders vervullen zij een essentiële rol. Hoog op hun prioriteitenlijst staat *succession planning*. Ze moeten de toekomstige generatie bestuurders in het oog houden en ervoor (laten) zorgen dat die klaar staat om ooit het stokje over te nemen. Desgevraagd bevestigen de commissarissen dat zij dit zeer serieus aanvliegen. Concreter wordt het natuurlijk niet, want als intern toptalent Miep wordt genoemd, vertrekt collega Kees, en omgekeerd. Toch is opmerkelijk hoe vaak bij vertrek van een topbestuurder in paniek een headhunter op pad wordt gestuurd om extern te zoeken.

Ik loop onverrichter zake weer terug naar mijn plekje in de zaal. Maar ik zal deze vragen blijven stellen totdat deze kerntaken als zodanig worden erkend.

ERROL KEYNER

is adjunct-directeur van de VEB